

derved skaffe bedre Udbytte. Dermed kan godt forliges, at man vedbliver at holde forholdsvis billige Takster og dermed stor Trafik over Banerne, men vedbliver man hermed, saa maa man fremfor alt sørge for, at denne Trafik ogsaa kan blive tilfredsstillende besørget; thi det er det aller vigtigste. Det ærede Medlem vil gerne have Skattelettelse for Befolkningen, det kan være meget godt, andre Medlemmer lægge mere Vægt paa Toldlettelse. Jeg er ikke i Tvivl om, at vi i Virkeligheden gavne vort Erhverv og ikke mindst Landbruget, netop det arbejdende Landbrug, fuldt saa meget, ved at gøre, hvad vi kunne for at skaffe dets Produkter saa billigt og saa hurtigt og sikkert som muligt til Bestemmelsesstedet. Men skulle vi opfylde disse Krav paa tilfredsstillende Maade, maa vi paa mange Punkter gaa til forøgede Udgifter, særlig til Materiel. Jeg kan altsaa slutte mig til det ærede Medlems Henstilling om at søge at bringe vore Takster op, dog helst kun i saa stort Maal, som kan forliges med, at de gavne vort Erhverv i samme Grad som nu, men jeg kan ikke slutte mig til hans Forslag om at nægte Anskaffelsen af det for en forsvarlig Drift nødvendige Materiel; hvis man ikke i Forbindelse med det gik til en betydelig Takstforhøjelse, blev det især noget, der vilde være økonomisk ganske forkasteligt over for Statsbanebudgettet.

E. Sørensen: Til de Udtalelser, der nu faldt fra min ærede Sidemand, det ærede Medlem for Ærø (Frederiksen) om det foreliggende Forslag om Pension eller Understøttelse til forhenværende Styrmand i den grønlandske Handels Tjeneste, vil jeg tillade mig at føje nogle ganske enkelte Ytringer. Der er af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) stillet Forslag om at forhøje den af Regeringen foreslaaede Understøttelse fra 300 Kr. til 480 Kr., og jeg skal sige, at jeg absolut ikke finder, at en Pension som den sidst nævnte paa 480 Kr. vil være for høj, og jeg vilde ønske, at et saadant Forslag var fremkommet fra den højtærede Regering. Naar jeg ikke har kunnet slutte mig til Ændringsforslaget, er det ifølge den gode gamle konstitutionelle Regel, at man ikke skal overbyde Administrationen, naar den kræver sine Bevillinger, undtagen der foreligger ganske særlige Tilfælde, og det kan jo ikke erkendes, at der i dette Tilfælde foreligger saadanne. Regeringen har haft et Præcedens at gaa efter, nemlig fra Finansloven for

1892—93, hvor en forhenværende Styrmand har faaet en lignende Pension, og Regeringen har nu stillet Forslag om det samme Beløb, og der foreligger ikke noget særligt, der kunde gøre, at vi maatte stille Forslag, der gaa over, hvad Regeringen foreslaar. Idet jeg ikke tror, at det, som Sagen foreligger i Øjeblikket med Ændringsforslag fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds, er Vejen til at faa Pensionen forhøjet, vil jeg opfordre den højtærede Indenrigsminister til at tage hele Spørgsmaalet om Pension eller Understøttelse til de Sømænd, der staa i den grønlandske Handels Tjeneste, op til samlet Overvejelse. Den hele Ordning er jo truffen ved Reskript af 1845, og det synes derfor ogsaa at kunne være paa Tide at tage den op til fornyet, samlet Overvejelse. Skibsførernes Pension er to Gange bleven forhøjet og er for Øjeblikket sat til 800 Kr., en Sum, der sikkert maa anses for at være rimelig og billig, men der er dog ogsaa Forhold ved Reglerne for Skibsførernes Pension, som der er al Anledning til at forandre. Dette Reskript fra 1845 bestemmer nemlig, at der kun kan søges Pension til dem, naar de ere „trængende“ til Understøttelse. Det forekommer mig, at det vilde være ganske naturligt, at denne sidste Betingelse falder bort, der er jo ikke nogen Mening i, at en Skibsfører i den grønlandske Handels Tjeneste skal vide, at hvis det lykkes ham ved sin Virksomhed at lægge noget op, eller det lykkes ham paa anden Vis at sikre sig en Kapital til de gamle Dage, kan det først og fremmest bringe den Risiko for ham, at han, naar han en Gang maa gaa af, ikke vil blive indstillet til Pension. Dette synes jeg dog er ret urimeligt, det er jo et Forhold, der ikke finder Sted ved nogen som helst andre Pensioner til faste Embedsmænd og Bestillingsmænd, og burde ogsaa udgaa af de Regler, der gælde for Skibsførerne i den grønlandske Handel. I en saadan samlet Overvejelse af disse Regler burde da ogsaa medtages en lignende Adgang for Styrmandene, som der er for Skibsførerne, til Pension efter 20 Aars Tjeneste. Den grønlandske Handel er jo en lille afsluttet Kreds, hvor der ikke kan ske stort Avancement, og hvor det derfor ogsaa kan bero paa ganske særlige Forhold, om en Styrmand, der gennem en lang Aarrække tjener først som Understyrmand dernæst som Overstyrmand, virkelig naar at blive Skibsfører for den Tid kommer, da han paa Grund af Alder og Svagelighed maa søge sin Afsked. Det synes